

Megillat Esther & Esther's Character

I) ESTHER'S ROLE IN THE HOLIDAY

[20] Mordecai wrote these things down and sent letters to all the Jews in all the provinces, both near and far, of King Ahasuerus. [21] He made it a rule that Jews keep the fourteenth and fifteenth days of the month of Adar as special days each and every year. [22] They are the days on which the Jews finally put to rest the troubles with their enemies. The month is the one when everything turned around for them from sadness to joy, and from sad, loud crying to a holiday. They are to make them days of feasts and joyous events, days to send food gifts to each other and money gifts to the poor. [23] The Jews agreed to continue what they had already begun to do—just what Mordecai had written to them. [24] Indeed, Haman, Hammedatha the Agagite's son, the enemy of all the Jews, had planned to destroy the Jews. He had servants throw pur (that is, the dice) to find the best month and day to trouble greatly and destroy them. [25] But when Esther came before the king, his written order said: The wicked plan that Haman made against the Jews should turn back on him instead. So they impaled him and his sons on pointed poles. [26] That is why people call these days Purim, by using the ancient word pur. It all fit with what this letter said, with what they saw happen, and with what they themselves went through.

Esther sent to the Wise Men saying, establish me [as a holiday] for posterity... Esther sent to the Wise Men saying, Write an account of me for posterity...

II) ESTHER BEING CHOSEN

5 Now there was a Jew in the fortified part of Susa whose name was Mordecai, Jair's son. He came from the family line of Shimei and Kish; he was a Benjaminite. (6 Benjaminites had been taken into exile away from Jerusalem along with the group, which included Judah's King Jeconiah, whom Babylon's King Nebuchadnezzar exiled to Babylon.) 7 Mordecai had been a father to Hadassah (that is, Esther), though she was really his cousin, because she had neither father nor mother. The girl had a beautiful figure and was lovely to look at. When her parents died, Mordecai had taken her to be his daughter. 8 When the king's order and his new law became public, many young women were gathered into the fortified part of Susa under the care of Hegai. Esther was also taken to the palace to the care of Hegai, the one in charge of the women. 9 The young woman pleased him and won his kindness. He quickly began her beauty treatments and gave her carefully chosen foods. He also gave her seven servants selected from among the palace servants and moved her and her servants into the nicest rooms in the women's house. (10 Esther hadn't told anyone her race and family background because Mordecai had ordered her not to.) 11 Each day found Mordecai pacing back and forth along the wall in front of the women's house to learn how Esther was doing and what they were doing with her. 12 According to the rules for women, the moment for each young woman to go to King Ahasuerus came at the end of twelve months. (She had six months of treatment with pleasant-smelling creams and six months with fragrant

1) אסתר (ט:כ-כו)

(כ) ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים: (כא) לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: (כב) פגמים אשר נחו בהם היהודים מאז ביהם והחדש אשר נהפך להם מגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: (כג) וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: (כד) כי המן בן המדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: (כה) ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: (כו) על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם:

2) תלמוד בבלי – מסכת מגילה (ז)

אמר רב שמואל בר יהודה: שלחה להם אסתר לחכמים: קבעוני לדורות!... שלחה להם אסתר לחכמים: כתבוני לדורות.

3) מגילת אסתר (פרק ב')

(ה) איש יהודי הנה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: (ו) אשר הגלה מירושלם עם הגלה אשר הגלתה עם זכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: (ז) ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה פת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: (ח) ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים: (ט) ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: (י) לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: (יא) ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: (יב) ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו מי מרוקיהו ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים: (יג) ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר

oils and other treatments for women.) 13 So this is how the young woman would go to the king: They gave her anything that she asked to take with her from the women's house to the palace. 14 In the evening she would go in, and the next morning she would return to the second women's house under the care of Shaashgaz. He was the king's eunuch in charge of the secondary wives. She would never go to the king again unless he was so pleased that he called for her by name. 15 Soon the moment came for Esther daughter of Mordecai's uncle Abihail, whom Mordecai had taken as his own daughter, to go to the king. But she asked for nothing except what Hegai the king's eunuch in charge of the women told her. (Esther kept winning the favor of everyone who saw her.) 16 Esther was taken to King Ahasuerus, to his own palace, in the tenth month (that is, the month of Tevet) in the seventh year of his rule. 17 The king loved Esther more than all the other women; she had won his love and his favor more than all the others. He placed the royal crown on her head and made her ruler in place of Vashti. 18 The king held a magnificent, lavish feast, "the feast of Esther," for all his officials and courtiers. He declared a public holiday for the provinces and gave out gifts with royal generosity. 19 When they gathered the young women to the second women's house, Mordecai was working for the king at the King's Gate. 20 Esther still wasn't telling anyone her family background and race, just as Mordecai had ordered her. She continued to do what Mordecai said, just as she did when she was in his care. 21 At that time, as Mordecai continued to work at the King's Gate, two royal eunuchs, Bigthan and Teresh, became angry with King Ahasuerus. They were among the guards protecting the doorway to the king, but they secretly planned to kill him. 22 When Mordecai got wind of it, he reported it to Queen Esther. She spoke to the king about it, saying the information came from Mordecai. 23 The matter was investigated and found to be true, so the two men were impaled on pointed poles. A report about the event was written in the royal record with the king present.

ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: (יד) בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגזו סרים המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם הפץ בה המלך ונקראה בשם: (טו) ובהגיע תר אסתה בת אביחל: דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סרים המלך שמר הנשים ותהי אסתה נשאת חן בעיני כל ראייה: (טז) ותלקח אסתה אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: (יז) ויאהב המלך את אסתה מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: (יח) ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתה והנחה למדינות עשה ויתן משאת כינד המלך: (יט) ובהקבץ בתולות עשה ויתן ומרדכי ישב בשער המלך: (כ) אין אסתה מגדת מולדתה ואת עמה פאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתה עשה פאשר היתה באמנה אתו: ס (כא) בלמים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתו ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש: (כב) ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתה המלכה ותאמר אסתה למלך בשם מרדכי: (כג) ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויקתב בספר דברי המלך לפני המלך: פ

III) ESTHER TAKING CHARGE

1 When Mordecai learned what had been done, he tore his clothes, dressed in mourning clothes, and put ashes on his head. Then he went out into the heart of the city and cried out loudly and bitterly. 2 He went only as far as the King's Gate because it was against the law for anyone to pass through it wearing mourning clothes... 4 When Esther's female servants and eunuchs came and told her about Mordecai, the queen's whole body showed how upset she was. She sent everyday clothes for Mordecai to wear instead of mourning clothes, but he rejected them. 5 Esther then sent for Hathach, one of the royal eunuchs whose job it was to wait on her. She ordered him to go to Mordecai and find out what was going on and why he was acting this way. 6 Hathach went out to Mordecai, to the city square in front of the King's Gate. 7 Mordecai told him everything that had happened to him. He spelled out the exact amount of silver that Haman promised to pay into the royal treasury. It was in exchange for the destruction of the Jews. 8 He also gave Hathach a copy of the law made public in Susa concerning the Jews' destruction so that Hathach could show it to Esther and report it to her. Through him Mordecai ordered her to go to the king to seek his kindness and his help for her people. 9 Hathach came back and told Esther what Mordecai had said. 10 In reply Esther ordered Hathach to tell Mordecai: 11 "All the king's officials and the people in his provinces know that there's a single law in a case like this. Any man or woman who comes to the king in the inner courtyard without being called is to be put to death. Only the person to whom the king holds out the gold scepter may live. In my case, I haven't been called to come to the king for the past thirty days." 12 When they told Mordecai Esther's words, 13 he had them respond to Esther: "Don't think for one minute that, unlike all the other Jews, you'll come out of this alive simply because you are in the palace. 14 In fact, if you don't speak up at this very important time, relief and rescue will appear for the

4 מגילת אסתר (פרק ד')

(א) ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ויאפר ויצא בתוך העיר ויזעק ויעקה גדלה ומרה: (ב) ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: ... (ד) ותבואנה נערות אסתה וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסירו שקו מעליו ולא קבל: (ה) ותקרא אסתה להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: (ו) ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: (ז) ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודים לאבדם: (ח) ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמדם נתן לו להראות את אסתה ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה: (ט) ויבוא התך ויגד לאסתה את דברי מרדכי: (י) ותאמר אסתה להתך ותצוהו אל מרדכי: (יא) כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר לבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחייה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום: (יב) ויגידו למרדכי את דברי אסתה: פ (יג) ויאמר מרדכי להשיב אל אסתה אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: (יד) כי אם תחוש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת

Jews from another place, but you and your family will die. But who knows? Maybe it was for a moment like this that you came to be part of the royal family." 15 Esther sent back this word to Mordecai: 16 "Go, gather all the Jews who are in Susa and tell them to give up eating to help me be brave. They aren't to eat or drink anything for three whole days, and I myself will do the same, along with my female servants. Then, even though it's against the law, I will go to the king; and if I am to die, then die I will." 17 So Mordecai left where he was and did exactly what Esther had ordered him.

כִּזְאֵת הַגַּעַת לַמַּלְכוּת: (טו) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל מָרְדֳּכָי: (טז) לֵךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן וְצוּמוּ עִלַּי וְאַל תֹּאכְלוּ וְאַל תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשַׁת יָמִים לַיְלָה וְיוֹם גַּם אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אֲצוּם כִּן וּבְכוֹן אָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כֹדֵת וְכֹאֲסֹר אֲבֹדְתִי אֲבֹדְתִי: (יז) וַיַּעֲבֵר מָרְדֳּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר: ס

IV) EXECUTING THE PLAN

1 Three days later, Esther put on royal clothes and stood in the inner courtyard of the palace, facing the palace itself. At that moment the king was inside sitting on his royal throne and facing the palace doorway. 2 When the king noticed Queen Esther standing in the entry court, he was pleased. The king held out to Esther the gold scepter in his hand, and she came forward and touched the scepter's tip. 3 Then the king said to her, "What is it, Queen Esther? What do you want? I'll give you anything—even half the kingdom." 4 Esther answered, "If the king wishes, please come today with Haman for the feast that I have prepared for him." 5 "Hurry, get Haman," the king ordered, "so we can do what Esther says." So the king and Haman came to the feast that Esther had prepared. 6 As they sipped wine, the king asked, "Now what is it you wish? I'll give it to you. What do you want? I'll do anything—even give you half the kingdom." 7 Esther answered, "This is my wish and this is what I want: 8 If I please the king, and if the king wishes to grant my wish and my desire, I'd like the king and Haman to come to another feast that I will prepare for them. Tomorrow I will answer the king's questions."

5 מגילת אסתר (פרק ה')

(א) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׂ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד בְּחֹצֵר בַּיִת הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בַּיִת הַמֶּלֶךְ וַתִּמְלֹךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבַיִת הַמֶּלֶךְ נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת: (ב) וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בְּחֹצֵר נִשְׂאָה חוֹן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שְׂרָבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשְּׂרָבִיט: ס (ג) וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמָה בְקִשְׁתְּךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת וַיִּנְתֵּן לָךְ: (ד) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהֵמֶן הַיּוֹם אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ: (ה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַהֲרוּ אֶת הֵמָן לַעֲשׂוֹת אֶת דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהֵמָן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר: (ו) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר בְּמִשְׁתֶּה הַיַּיִן מַה שְׂאֵלְתְּךָ וַיִּנְתֵּן לָךְ וּמָה בְקִשְׁתְּךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת וַתַּעַשׂ: (ז) וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי וּבְקִשְׁתִּי: (ח) אִם מִצְאֵתִי חוֹן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב לִתֵּת אֶת שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת בְּקִשְׁתִּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהֵמָן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם וּמִחֹר אֶעֱשֶׂה כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ:

1 When the king and Haman came in for the banquet with Queen Esther, 2 the king said to her, "This is the second day we've met for wine. What is your wish, Queen Esther? I'll give it to you. And what do you want? I'll do anything—even give you half the kingdom." 3 Queen Esther answered, "If I please the king, and if the king wishes, give me my life—that's my wish—and the lives of my people too. That's my desire. 4 We have been sold—I and my people—to be wiped out, killed, and destroyed. If we simply had been sold as male and female slaves, I would have said nothing. But no enemy can compensate the king for this kind of damage." 5 King Ahasuerus said to Queen Esther, "Who is this person, and where is he? Who would dare do such a thing?" 6 Esther replied, "A man who hates, an enemy—this wicked Haman!" Haman was overcome with terror in the presence of the king and queen. 7 Furious, the king got up and left the banquet for the palace garden. But Haman stood up to beg Queen Esther for his life. He saw clearly that the king's mood meant a bad end for him. 8 The king returned from the palace garden to the banquet room just as Haman was kneeling on the couch where Esther was reclining. "Will you even molest the queen while I am in the house?" the king said. The words had barely left the king's mouth before covering Haman's face with dread.

6 מגילת אסתר (פרק ז')

(א) וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהֵמָן לַשְּׁתוּת עִם אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: (ב) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁתֶּה הַיַּיִן מַה שְׂאֵלְתְּךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתִּנְתֵּן לָךְ וּמָה בְקִשְׁתְּךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת וַתַּעַשׂ: (ג) וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם מִצְאֵתִי חוֹן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנְתֵּן לִי נַפְשִׁי בְּשְׂאֵלְתִי וְעַמִּי בְּבְקִשְׁתִּי: (ד) כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהִשְׁמִיד לְהָרוֹג וּלְאָבֵד וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכַּרְנוּ הַחֹרְשִׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר שׁוּהַ בְּנֹזֶק הַמֶּלֶךְ: ס (ה) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁרוּזֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא אֲשֶׁר מְלֹאוֹ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: (ו) וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הֵמָן הִרְעָה הַזֶּה וְהֵמָן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה: (ז) וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתּוֹ מִמִּשְׁתֶּה הַיַּיִן אֶל גִּנַּת הַבַּיִת וְהֵמָן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ מֵאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי כָלְתָה אֵלָיו הִרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: (ח) וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת אֶל בַּיִת מִשְׁתֶּה הַיַּיִן וְהֵמָן נָפַל עַל הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת הַמַּלְכָּה עַמִּי בְּבַיִת הַדְּבַר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הֵמָן חִפּוּ: ס

3 Esther again spoke before the king. She bowed at his feet, wept, and begged him to treat her kindly. She wanted him to overturn the evil plot of Haman the Agagite—his secret plan directed against the Jews. 4 The king held out the gold scepter to Esther, and she got up and stood before him. 5 She said, "If the king wishes, and if I please him—that is, if the idea seems right to the king, and if he still sees me as a good person—then have people write something to call back the order—the order that put into effect the plan of Haman, Hammedatha the Agagite's son, that he wrote to destroy the

7 מגילת אסתר (פרק ח')

(א) וַתּוֹסֵף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפַּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּבְדֹּךְ וַתִּתְחַנֵּן לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת רְעַת הַיַּמִּן הָאֲגָגִי וְאֵת מַחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְהוּדִים: (ב) וַיּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שְׂרָבִיט הַזָּהָב וַתִּקַּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: (ג) וַתֹּאמֶר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם מִצְאֵתִי חוֹן לִפְנֵי וּכְשֶׁר הַדְּבַר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב לְהָשִׁיב אֶת הַסְּפָרִים מִחִשְׁבַּת הַיַּמִּן בֶּן הַמַּדְתָּא הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֹת אֶת הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת

Jews in all the royal provinces. 6 How can I bear to watch the terrible evil about to sweep over my people? And how can I bear to watch others destroy my own family?" 7 King Ahasuerus said to Queen Esther and to Mordecai the Jew, "Look, I've given Esther everything Haman owned. And Haman himself my servants have impaled on the pole because he planned to attack the Jews. 8 So you yourselves write to the Jews whatever you like in the name of the king and seal the letters with the king's royal ring. Anything written in the name of the king and sealed with the king's royal ring can't be called back."

הַמֶּלֶךְ: (ו) כִּי אֵיכָכָה אוֹכֵל וְרֵאִיתִי בְרָעָה אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכֵל וְרֵאִיתִי בְּאֶבְדֹן מוֹלְדָתִי: ס (ז) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֶשׁ לְאַסְתֵּר הַמִּלְכָּה וּלְמֹרְדֵכַי הַיְהוּדִי הִנֵּה בֵּית הַמֶּן נִתְּתִי לְאַסְתֵּר וְאִתּוֹ תָּלוּ עַל הָעֵץ עַל אֲשֶׁר שָׁלַח יָדוֹ בַּיהוּדִים בַּיְהוּדִים: (ח) וְאַתֶּם כְּתֹבוּ עַל הַיְהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחֲתֹמוּ בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ כִּי כְּתֹב אֲשֶׁר נִכְתָּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְנִחְתָּם בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ אִין לְהָשִׁיב: